

Sygn. akt VI U 354/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2019 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2019 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem K. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

z dnia (...) znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...) znak: (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującej K. N. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 30 listopada 2017 roku w łącznej wysokości 20 % (słownie: dwadzieścia procent) stałego uszczerbku na zdrowiu, zamiast przyznanych przez organ rentowy 7 procent.

ZARZĄDZENIE

(...)

Sygn. akt VI U 354/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 października 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. przyznał K. N. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 30 listopada 2017 roku w wysokości 7 % uszczerbku na zdrowiu.

decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...), znak: (...), akta ZUS-u

Odwołanie od tej decyzji w dniu (...) złożyła K. N.. W jej ocenie uraz jakiego doznała w wyniku zdarzenia z dnia 30 listopada 2017 roku powodował wyższy uszczerbek na zdrowiu.

odwołanie, k. 1 akt

W odpowiedzi na odwołanie z dnia (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu ponownie wskazał, że na podstawie przedłożonej dokumentacji ustalono 7 % uszczerbek na zdrowiu.

odpowiedź na odwołanie, k. 2 akt

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W związku z wypadkiem przy pracy z dnia 30 listopada 2017 roku K. N. doznała uszczerbku na zdrowiu. Na skutek zacerpienia nogą o wystający kabel, ubezpieczona przewróciła się na posadzkę i doznała złamania kości.

okoliczność bezsporna

Okolicznością sporną w sprawie było ustalenie, czy ww. uszczerbek na zdrowiu nastąpił w wysokości 7 %, czy też w wysokości 30 %.

okoliczność sporna

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy celem ustalenia, czy wskutek zdarzenia z dnia 30 listopada 2017 roku odwołująca K. N. doznała stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości wyższej od ustalonej przez organ rentowy w wysokości 7 %.

k. 4 akt

Biegły sądowy specjalista ortopeda traumatolog M. G. w opinii z dnia 19 grudnia 2018 roku wskazał, że zgodnie z tabelą oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, stały uszczerbek na zdrowiu wynosi 20% wg pkt. 145a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej. Biegły stwierdził u ubezpieczonej stan po złamaniu przezkrętarzowym uda lewego po leczeniu operacyjnym.

opinia biegłego – k. 9-11 akt

Strony zgodziły się z opinią biegłego sądowego ortopedy traumatologa M. G. z dnia 19 grudnia 2018 roku, gdyż nie zgłosiły do niej zastrzeżeń.

punkt 3 z karty 13, k. 16 i k. 17 akt oraz k. 18 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym o wskazaną powyżej dokumentację znajdującą się w aktach sprawy i organu rentowego oraz w oparciu o sporządzoną opinię biegłego sądowego ortopedy traumatologa M. G. z dnia 19 grudnia 2018 roku.

Sąd bowiem w dniu 12 lutego 2019 roku dopuścił dowód z następujących dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy VI U 354/18 tutejszego Sądu:

- a. odwołania z karty 1 akt sprawy i dokumentacji medycznej złożonej do akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.;
- b. odpowiedzi na odwołanie z dnia 16 listopada 2018 roku;
- c. opinii biegłego M. G. z dnia 19 grudnia 2018 roku;
- d. decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...) znak: (...) z akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W..

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na przekonywującej i niekwestionowanej przez strony procesu opinii biegłego sądowego ortopedy traumatologa M. G. z dnia 19 grudnia 2018 roku. Opinia biegłego jest jasna, spójna i logiczna. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzenia odwołującej, w tym biegły ustosunkował się do żądania odwołującej i stanowiska organu rentowego - po dogłębnej analizie całej dokumentacji medycznej oraz dodatkowo

po przeprowadzeniu przez biegłego badania lekarskiego. Biegły szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko zawarte w opinii w zakresie przyczyny i uszczerbku na zdrowiu.

W konsekwencji zdaniem Sądu niezasadne jest kontynuowanie procesu i zasięganie kolejnej opinii. Wielokrotnie też Sąd Najwyższy stwierdzał, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99, OSNAPUS 2000, nr 22, poz. 807, z dnia 14 maja 1997 r., II UKN 108/97, OSNAPUS 1998, nr 5, poz. 161, z dnia 18 września 1997 r., II UKN 260/97, OSNAPUS 1998, nr 13, poz. 408 oraz z dnia 10 grudnia 1997 r., II UKN 391/97, OSNAPUS 1998, nr 20, poz. 612). Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Sądu wszystkie okoliczności dotyczące sprawy zostały wyjaśnione treścią opinii biegłego i protokołem powypadkowym. Dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego nie było zatem celowe i konieczne.

Strony nie wnosili o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (dalej „ustawa wypadkowa”) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych.

W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że uraz, którego doznała K. N. w dniu 30 listopada 2017 roku, powstał podczas świadczenia przez nią pracy. Aby dane zdarzenie mogło zostać uznane za wypadek przy pracy, musi być ono wywołane nagłą przyczyną zewnętrzną. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że co do zasady wykonywanie zwykłych (typowych, normalnych), choćby stresujących lub wymagających dużego wysiłku fizycznego, czynności (obowiązków) przez pracownika, nie może być uznane za zewnętrzną przyczynę wypadku przy pracy, gdyż sama praca nie może stanowić zewnętrznej przyczyny w rozumieniu definicji wypadku przy pracy, ale może nią być dopiero określona nadzwyczajna sytuacja związana z tą pracą, która staje się współdziałającą przyczyną zewnętrzną (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 marca 2015 r., sygn. akt I PK 162/14, Lex nr 1678949, zob. także wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2014 r., sygn. akt III UK 32/14, Lex 1628875, czy też z dnia 4 kwietnia 2012 r., sygn. akt II UK 181/11, Lex nr 1216850).

W niniejszej sprawie taka nadzwyczajna okoliczność wystąpiła. Na skutek zaczepienia nogą o wystający kabel, ubezpieczona przewróciła się na posadzkę i doznała złamania kości. Biegły stwierdził u ubezpieczonej stan po złamaniu przekrętarzowym uda lewego po leczeniu operacyjnym.

Z tych wszystkich przyczyn należy uznać, że uraz, którego doznała odwołująca podczas wykonywania przez nią pracy, powstał z przyczyny zewnętrznej w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej. Tym samym zdarzenie to musi być zakwalifikowane jako wypadek przy pracy.

Dodatkowo jest spełniona pozostała przesłanka, o której mowa w art. 11 ust. 1 ustawy wypadkowej. Jak stwierdził biegły sądowy specjalista ortopeda traumatolog M. G. w opinii z dnia 19 grudnia 2018 roku, odwołująca doznała w wyniku przedmiotowego zdarzenia stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20% wg pkt. 145a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej. Biegły stwierdził u ubezpieczonej stan po złamaniu przekrętarzowym uda lewego po leczeniu operacyjnym.

W ocenie Sądu opinia biegłego nie budzi wątpliwości z punktu widzenia metodologii, poprawności, rzetelności i prawidłowości rozumowania.

Przedstawioną opinię biegłego sądowego ortopedy traumatologa M. G. z dnia 19 grudnia 2018 roku, która nie była kwestionowana i podważana przez strony procesu, Sąd uznał za miarodajny dowód w sprawie, stanowiący podstawę rozstrzygnięcia.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych, w tym na podstawie w/w opinii, w ocenie Sądu należało zmienić zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia (...) znak: (...) i przyznać odwołującej K. N. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 30 listopada 2017 roku w łącznej wysokości 20 % stałego uszczerbku na zdrowiu, zamiast przyznanych przez organ rentowy 7 %.